

LA TIA MÍLIA

PAQUI ALBEROLA GIMÉNEZ

Per a molts de nosaltres, veïns i veïnes d'Antella, que vam tindre la sort de gaudir de tan bons moments al cinema "Saboya", la paraula "CINEMA" s'associa, inexorablement, amb la TIA MÍLIA.

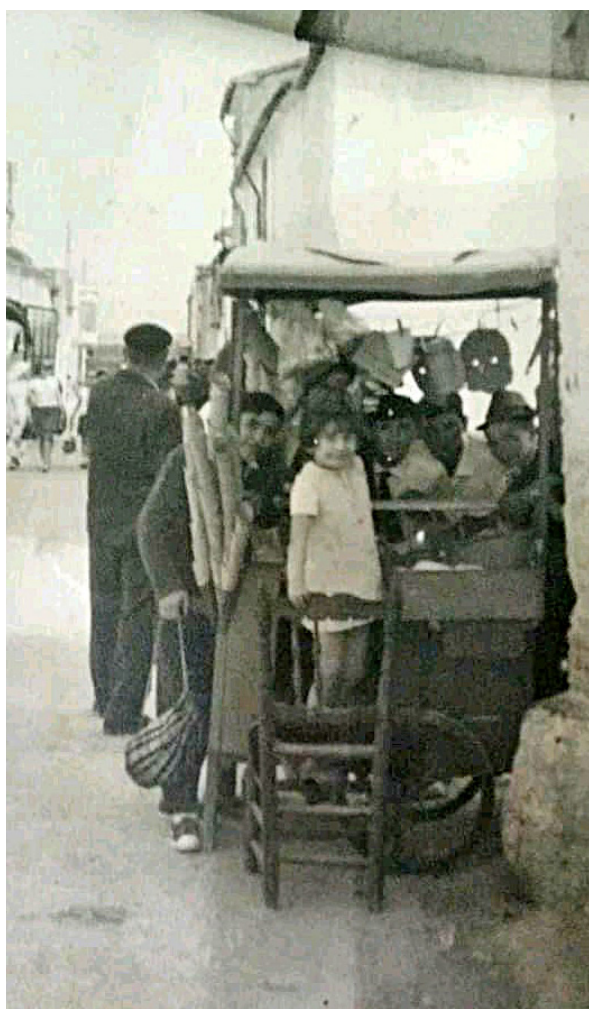
Totes les vesprades dels diumenges acudíem, fidelment, a la sessió doble precedida del "Noticiero Cinematográfico Español", conegut com a NO-DO (acrònim de Noticiaris i Documentals), amb independència del títol de les dues pel·lícules que es projectaren.

La tia Mília s'instal·lava amb el seu carret o cistella, plena de llepolies, a la vorera de davant de les portes del cinema, de tal manera que havíem de passar, inevitablement, per aquella abel·lidora antesala per accedir a comprar les entrades a la taquilla.

Impossible resistir la temptació de fer una parada obligatòria per comprar, encara que fóra, un caramel de Nata, un Palote, un xiclet Niña o Bazoka, un Pitagol, un Chupa-Chups, una regalíssia de puro moro, un paraigüet de caramel cobert de neula... o més d'un, segons s'estirara la pesseta dominical o la mà llarga d'algú.

I sense oblidar que, per als més majors o els amants del salat, la tia Mília tenia preparada una mesurta de fusta per a omplir de cacaus i tramussos les caputxetes que feia amb paper d'estrassa. També venia pipes i quicos i xufes que havia posat a remulla prèviament.

La paradeta de la tia Mília era itinerant; ara la trobaves davant del cinema, ara als quatre cantons, ara davant del casino del Panerot, sempre buscant els llocs on hi havia més trànsit de gent.

En paraules de moda de hui, la tia Mília seria un exemple del que s'anomena dona emprenedora, ja que va saber detectar les necessitats del poble, sobretot del públic infantil, i va muntar, amb els seus propis mitjans, una espècie de quiosc ambulant per al nostre delit.